

РЕШЕНИЕ

№ 11545

гр. София, 24.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 27.02.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Златка Илиева

ЧЛЕНОВЕ: Елица Райковска

Ваня Стоянова

при участието на секретаря Зорница Димитрова и при участието на прокурора Радослав Стоев, като разгледа дело номер **13342** по описа за **2025** година докладвано от съдия Ваня Стоянова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административно процесуалния кодекс (АПК), вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН). С решение от 27.11.2025 г., постановено по НАХД № 14751/ 2024 г. по описа на СРС, 22 състав, е потвърдено Наказателно постановление (НП) № 24-4332-014221 от 10.07.2024 г., издадено от началник сектор към СДВР - ОПП, с което на основание чл. 179, ал. 2, вр. ал. 1 т. 5, пр. 4 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) на П. Б. Б. е наложена глоба в размер на 200 лв. за нарушение на чл. 48 от ЗДвП.

В срока и по реда на чл. 211, ал. 1 от АПК вр. чл. 63в ЗАНН решението е обжалвано от Л. Ц. Б. с искане да бъде отменено, като бъде отменено и НП № 24-4332-014221 от 10.07.2024 г. При условията на евентуалност се иска отмяна на решението и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на СРС. Релевираните с жалбата касационни основания са за нарушение на закона и съществени нарушения на процесуалните правила - чл. 348, ал. 1, т. 1 и 2 НПК, вр. чл. 63в ЗАНН. Допълнителни съображения излага в писмени бележки.

В съдебно заседание пред Административен съд София – град касаторът се представлява от адв. Б., който поддържа касационната жалба.

Ответникът - началник сектор към СДВР – ОПП, редовно призован, не изпраща представител. Оспорва касационната жалба с писмено становище. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Съдът, като взе предвид релевираните с нея касационни основания по смисъла на чл. 348 от НПК и служебно на основание чл. 218, ал. 2 от АПК провери изцяло съответствието на решението с процесуалните изисквания, свързани със съществуването и упражняването на субективното публично право на жалба и с материалния закон, намира за установено следното:

Касационната жалба е допустима.

Подадена е от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на касационен контрол и в законово установения за това преклузивен 14-дневен срок.

Разгледана по същество, е неоснователна.

Касационният контрол на оспореното съдебно решение, осъществяван от АССГ, е ограничен от въведените с жалбата основания с изключение на съответствието му с материалния закон и съществените процесуални изисквания, свързани със съществуването и упражняването на субективното публично право на жалба, за които следи служебно. Касационната инстанция обсъжда правни, а не фактически въпроси, поради което не събира и не преценява доказателства, а проверява само законосъобразността на изводите на решаващия съд.

Според фактическите установявания на въззивната инстанция, на 06.06.2024 г. в 18:00 ч. в [населено място] по [улица] с посока на движение от [улица] към пл. „Знаме на мира“ П. Б. Б. управлявал лек автомобил „Х. И-20“ с рег. [рег.номер на МПС], собственост на П. М. Я. Б.. На кръстовището с [улица] не пропуснал и реализира ПТП с приближаващия се от дясно лек автомобил „Ф. ЦЦ“ с рег. [рег.номер на МПС], като вследствие на удара се отклонява и се удря в паркираните леки автомобили „Пежо 407“ с рег. [рег.номер на МПС] и „Мазда 3“ с рег. [рег.номер на МПС].

При разглеждане на делото пред СРС е назначена и изготвена автотехническа експертиза, от която е установено, че мястото на удара се намира на [улица] в района на кръстовището с [улица]; скоростта на процесния л. а. „Х.“ преди произшествието и в момента на удара е от порядъка на 31 км/час, а скоростта на л. а. „Ф.“ преди произшествието и в момента на удара е от порядъка на 23 км/час; л. а. „Х.“ е бил на разстояние 3-4 м. от мястото на удара в момента, в който на [улица] е навлязъл л. а. „Ф.“, като П. Б. като водач на МПС е имал пълна видимост към него; л. а. „Ф.“ е бил на разстояние 6 м. от мястото на удара в момента, в който л. а. „Х.“ е навлязъл в кръстовището и Б. е имал пълна видимост към него. Във връзка с горното на 06.06.2024 г. е съставен акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ № 867588 за нарушение на чл. 48 от ЗДвП. Писмено възражение срещу акта е постъпило в законоустановения срок; същото е разгледано от административнонаказващия орган, като е преценено като неоснователно. Въз основа на съставения АУАН е издадено НП № 24-4332-014221/ 10.07.2024 г. от началник сектор СДВР - ОПП, с което на П. Б. е наложено административно наказание „глоба“ в размер 200 (двеста) лева за нарушение на чл. 48 от ЗДвП на основание чл.179, ал.2, вр. ал.1, т.5, пр.4. от ЗДвП.

Въз основа на така установената фактическа обстановка въззивният съд е обосновал извод, че при съставянето на АУАН и издаването на НП не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. НП е законосъобразно и издадено от компетентен орган, като по безспорен начин се установяват извършването на нарушението, обстоятелствата, при които е извършено, както и лицето, което следва да бъде санкционирано.

Решението е правилно.

Фактическата обстановка, след анализ и преценка на събрания по делото доказателствен материал, приобщени по реда на чл. 283 от НПК, вр. чл. 84 от ЗАНН, е правилно установена по делото от Софийски районен съд, като не е допуснато съществено процесуално нарушение, свързано с процеса на събиране и преценка на доказателствените материали по делото или такова, довело до ограничаване процесуалните права на страните в административнонаказателното

производство.

Правилно първоинстанционният съд въз основа на събраните по делото доказателства е приел, че касаторът е извършил вмененото му нарушение по чл. 48 от ЗДвП.

Съгласно посочената разпоредба на кръстовище на равнозначни пътища водачът на пътно превозно средство е длъжен да пропусне пътните превозни средства, които се намират или приближават от дясната му страна, а водачът на нерелсово пътно превозно средство е длъжен да пропусне релсовите пътни превозни средства независимо от местоположението и посоката им на движение.

В случая от събраните доказателства е установено по безспорен начин, че П. Б. Б., като водач на ППС лек автомобил „Х. И-20“, на кръстовище с равнозначни пътища не е пропуснал и е реализира ПТП с приближаващия се от дясно лек автомобил „Ф. ЦЦ“, като вследствие на удара се отклонява и се удря в още два паркираните леки автомобили. По този начин касаторът е осъществил състава на вмененото му нарушение.

Съгласно чл. 189, ал. 2 ЗДвП, редовно съставените актове по този закон имат доказателствена сила до доказване на противното. Така установената от специалния закон доказателствена сила на редовно съставените АУАН действително не е обвързваща за съда в съответствие с разпоредбите на чл. 14, ал. 1, чл. 305, ал. 3 НПК, вр. чл. 84 ЗАНН и Постановление № 10/1973 г., поради което във фазата на съдебно оспорване АУАН се цени наред с всички останали събрани по делото доказателства. При условие, че другите събрани по делото доказателства не само не внасят съмнение относно описаната в АУАН фактическа обстановка, а напротив - потвърждават я, правилно решаващият съд я е приел за установена по несъмнен и безспорен начин.

Наложено на П. Б. Б. административно наказание на основание чл. 179, ал. 2, вр. ал. 1, т. 5, пр. 4 от ЗДвП е в предвидения в закона размер и не подлежи на корекция.

При съставянето на акта и при издаването на наказателното постановление не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да водят до отмяна на последното. Както АУАН, така и НП съдържат изискуемата се индивидуализация на нарушението от фактическа страна – посочени са датата и мястото на неговото извършване, обстоятелствата, при които е осъществено.

Не е налице и основание за приложение на чл. 28 от ЗАНН. Съгласно чл. 93, т. 9 от Наказателния кодекс, вр. чл. 11 ЗАНН за прилагане на хипотезата на маловажен случай следва нарушението, с оглед липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи обстоятелства, да сочи на по-ниска степен на обществена опасност, в сравнение с обикновените случаи на нарушение от съответния вид. В случая липсват доказателства за наличие на каквито и да било други факти, в това число и смекчаващи отговорността обстоятелства, които въз основа на преценката дали се явяват изключително или многобройни такива, да обосновават липса или по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушение от този вид, което сочи, че процесното деяние не представлява и не може да бъде квалифицирано като "маловажен случай" по смисъла на чл. 28 ЗАНН.

При постановяване на решението СРС не е допуснал нарушение на материалния закон и нарушения на процесуалните правила. Процесуалните права на страните не са били ограничени, решението е мотивирано и постановено от законен съдийски състав. СРС е обсъдил възраженията на Б., като ги е отхвърлил мотивирано.

В обхвата на проверката по чл. 218, ал. 2 АПК вр. чл. 63в ЗАНН съдът намира решението за валидно, допустимо и в съответствие с материалния закон. В отсъствието на отменителни основания по чл. 348, т. 1, т. 1 – 2 НПК вр. чл. 63в ЗАНН, касационната жалба следва да се отхвърли, като оспореното с нея решение бъде оставено в сила съгласно чл. 221, ал. 2, пр. 1 АПК

вр. чл. 63в ЗАНН.

При този изход на спора на ответника се дължи юрисконсултско възнаграждение, определено на основание чл. 78, ал. 8 от ГПК, вр. с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, в размер на 130 лв., равностойни на 66,47 евро.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК вр. с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София-град, XVI касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 27.11.2025 г. по НАХД № 14751/ 2024 г. на СРС, НО, 22 състав.

ОСЪЖДА П. Б. Б., ЕГН [ЕГН], да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи сумата от 66,47 евро, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ

ЧЛЕНОВЕ